

کیمشان

بقیه از صفحه ۳

در حاشیه‌ی عرض بکنیم که ایسن معنای مهمّ امر به معروف و نهی از منکر را نباید به سیالسان زیر نصاب اهتّبت منحصر کرده بعضی تصوّر میکنند امر به معروف و نهی از منکر منحصر میشود به اینکه انسان بـسه فلان زن یا فلان مردی که یک فرع دینی را رعایت نمیکند تذکر بدهده، البته اینها امر به معروف و نهی از منکر است اما مهم‌ترین قلم امر به معروف و نهی از منکر نیست. مهم‌ترین قلم امر به معروف و نهی از منکر عبارت است از امر به بزرگ‌ترین معروفها و نهی از بزرگ‌ترین منکرها. بزرگ‌ترین معروفها در درجه‌ی اوّل عبارت است از ایجاد نظام اسلامی و حفظ نظام اسلامی؛ این امر به معروف است. معروفی بالاتر از ایجاد نظام اسلامی و حفظ نظام اسلامی نداریم؛ هر کسی که در این راه تلاش کند، امر به معروف است؛ حفظ عزّت و آبروی ملّت ایران، بزرگ‌ترین معروف است. معروفها اینها هستند: اعتلای فرهنگ، سلامت محیط اخراقی، سلاست محیط خانوادگی، تکثیر نسل و تربیت نسل جوان آماده‌ی برای اعتلای کشور، رونق دادن به اقتصاد و تولید، همگانی کردن اخلاق اسلامی، گسترش علم و فناوری، استقرار عدالت قضائی و عدالت اقتصادی، مجاهدت برای اقتدار ملّت ایران و وراي آن و فراتر از آن. اقتدار اُمّت اسلامی و تلاش و مجاهدت برای وحدت اسلامی؛ مهم‌ترین معروفها اینها است و همه موظفند در راه این معروفها تلاش کنند؛ امر کنند. نقطه‌ی مقابل اینها هم عبارت است از منکرها. ابتلال اخراقی منکر است، کمک به دشمنان اسلام منکر است، تضعیف نظام اسلامی منکر است، تضعیف فرهنگ اسلامی منکر است، تضعیف جامعه و تضعیف علم و فناوری منکر است؛ از این منکرها باید نهی کرد. اوّلین امر به معروف هم خود ذات مقدّس پروردگار است که میفرماید: **اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْاِحْسَانِ وَ اِتْيَاِ ذِي الْقُرْبٰى وَ يَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغٰى**)^(۱) خدا آمر به معروف و ناهي از منکر است؛ معروفها هم مشخصّ شده است، منکرها هم معلوم شده است. وجود مقدّس پیامبر معظم اسلام (صلی الله علیه و اله) از برترین امران به معروف و ناهیان از منکر است؛ ایهی قرآن [میفرماید] **﴿يَا مُرْسِلُ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَیْهِ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾**^(۲) البته (علیه‌السلام) بزرگ‌ترین امران به معروف و ناهیان از منکرند؛ در زیارت میخوانید: **اَشْهَدُ اَنْكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ اَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ**؛^(۳) مؤمنین و مؤمنات در هر نقطه‌ای از جهان اسلام امران به معروفند که فرمودند: **وَالْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلٰیآءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ**؛^(۴) اینها چهار پایه‌ی اصلی برای نظام‌سازی است که از هر کدام از اینها، شاخه‌هایی منشعب میشود. نظام اسلامی متکی است به اقله‌ی صلات، ایته زکات، امر به معروف و نهی از منکر؛ یعنی انسجام و ارتباط اجتماعی و قلبی میان آحاد مردم در نظام اسلامی. من همین‌جا در اوّل سخنان امروز خودم از این بحث نیمه‌شب نتیجه بگیرم برای آنچه به‌عنوان شعار سال در صحبت نیمه‌شب دیدش‌ب(۱۳۹۴/۱/۱) بـه مردم عزیز عرض کردم. در جامعه‌ی ما، در کشور عزیز و پهناور ما، اسلام با هم منشأ اجتماعی افراد و با هر سلیقه‌ی اجتماعی، از همه‌ی ما انسجام را، هم‌افزایی را، به یکدیگر کمک کردن را می‌خواهد. دولتها در نظام اسلامی باید مورد حمایت مردم قرار بگیرند؛ حتی از سوی آن کسانی که به این شخص خاص در دولت رای ندادند هم باید مورد پشتیبانی و حمایت قرار بگیرند؛ این حرف حقیقی و لبّ معنای انسجام اجتماعی و ملی در کشور اسلامی ما است. همه باید به‌عنوان یک واحد، با دولتی که مسئول کار و بر سر کار است اتحاد کلمه نشان بدهند و به آن کمک کنند؛ مخصوصاً در آن مواردی که کشور با مسائل مهم چالشهای مهمّی روبه‌رو است که در این زمینه عارضی خواهم کرد. امروز وظیفه‌ی همه‌ی آحاد ملّت این است که از مسئولین کشور حمایت کنند و به مسئولین دولتی کمک کنند. این مخصوص این کشور نیست، مربوط به همه‌ی دولتها است؛ دولتهایی هم که بعداً بر کار می آیند همین خصوصیت را دارند. اوّلاً به خاطر اینکه همه‌ی دولتها دفعه‌ی اصلی و اساسی‌شان حل مشکلات مردم است؛ البته ممکن است توانایی‌های مختلفی داشته باشند و همه در یک ردیف نباشند؛ ثانیاً ممکن است که سلايق گوناگونی داشته باشند؛ اما هدف در همه‌ی این دولتها عبارت است از اینکه در دوره‌ی مسئولیت خود در حدّ توان خودشان بتوانند مشکلات کشور را حل کنند. هر دولتی که در چهارچوب قانون اساسی بر سرر کار باید، دولت قانونی است، دولت مشروع است. مهم نیست که چقدر و چه نسبتی از آحاد رای‌دهندگان به این رئیس‌جمهور یا این رئیس‌جمهور رای دادند؛ تعداد کاشش و افزایش آراء به محبوبیت ارتباط پیدا میکند، اما به مشروعیت و قانونیت ارتباطی ندارد. هر کسی بـا هر تعداد رأیی که از طرف اکثریت مردم بر طبق چهارچوب قانون اساسی انتخاب شده؛ این مشروع است، دولت قانونی است و باید مردم او را قانونی بدانند و تا آنجایی که می‌توانند به او کمک کنند؛ [البته] حقوق وجدانی‌ها برقرار است.

البته هـر دولتی منتقدینی دارد، این دولت هم منتقدینی دارد، دولتهایی قبلی هم هرکدام انتقادکنندگان داشتند؛ از اینجا قفّته هیچ اشکالی ندارد. کسانی هستند که این روش را قبول ندارند، این رفتار را قبول ندارند، این حرف را قبول ندارند، این سیاست را قبول ندارند؛ اینها منتقدی هستند و انتقاد میکنند، مانهی ندارد؛ اما انتقادها به در چهارچوب منطقی باشد. خود بنده هم به دولتهای گوناگون انتقادهایی داشتم، این انتقادهـا را همواره به‌دقت یاد دارم، در هیچ موردی از آنچه به نظر من عیب بوده و یا از انتقاد بوده است، از تذکر خودم‌اندیش نکردم؛ منتها این تذکرات را در وضع مناسب و در موقعیت مناسب و با شکل مناسب دادایم؛ یا پیغام دادیم، یا حضوری گفتیم، یا اصرار کردیم. تذکردادن هیچ اشکالی ندارد. اما این تذکر بایستی جوری باشد که اعتماد عمومی را از آن کسانی که مسئولند و مسئول کارند، سلب نکند؛ تذکر دادن باید جوری باشد که موجب بی‌اعتمادی عمومی نشود؛ البته وجود ناهای به وجود و روشهای خشم‌آلود وجود نداشته باشد، همه با برادری اسلامی به مسئله‌ی ارتباط میان دولت و ملّت نگاه کنند و با آن شیوه رفتار بکنند. البته این طرفینی است. من، من به مردم ایسن توصیه را عرض میکنم که با دولت بایستی همراهان را؛ با نگاه همراهی و همدلی سخن گفت، هم به مسئولان کشور - در سه قوه - این را تأکید میکنم که آنها هم باید با منتقدین خود و با کسانی که از آنها انتقاد میکنند رفتار

*** ممکن است در یک قضیه‌ای، یک عده‌ای دغدغه داشته باشند؛ دغدغه داشتن جرم نیست؛ دلوایس بودن جرم نیست. می‌توانند کسانی حقیقتاً نسبت به یک مسئله مهم و حساس کشور، احساس دلوایسی و دغدغه‌مندی کنند؛ هیچ مانعی ندارد.**

مناسی داشته باشند، آنها را تحقیر نکنند، به آنها اهانت نکنند؛ تحقیر مخالفان از سوی مسئولان، خلاف فتنه، خلاف حکمت است. من به مردم عزیزان را به بی‌تفاوتی دعوت میکنم، به نظارت نکردن دعوت نمیکیم؛ آنها را به اهتمام در مسائل اساسی کشور دعوت میکنم؛ اما اصرار میکنم که برخورد‌ها نه از سوی مردم نسبت به مسئولین و نه از سوی مسئولین نسبت به منتقدین، تخریبی نباید باشد؛ نه تحقیر باشد، نه اهانت باشد. ممکن است در یک قضیه‌ای، یک عده‌ای دغدغه داشته باشند، دغدغه داشتن جرم نیست، دلوایس بودن جرم نیست. می‌توانند کسانی حقیقتاً نسبت به یک مسئله‌ی مهم و حساس کشور، احساس دلوایسی و دغدغه‌مندی کنند؛ هیچ مانعی ندارد؛ اما این به‌معنای متهّم کردن نباشند، به‌معنای دادیده گرفتن زحمات و خدعات نباشند. از آن طرف مردم به دولت و مسئولان دولت به کسانی که ابراز دغدغه و دلوایسی میکنند، بایستی اهانتی نکنند. من این را صریحاً به ملّت عزیزانم عرض میکنم - قبلاً هم گفتم - من از همه‌ی دولتها در دوران مسئولیت خودم حمایت کردم؛ این دولّ هم حمایت میکنم. هر‌جا هم لازم باشد تذکر میدهم؛ البته چک سفید امضا هم به کسی نمیدهم. نگاه میکنم به عملکرد‌ها و برحسب عملکرد‌ها قضاوت میکنم. به توقیف الهی و به کمک الهی، و برحسب عملکرد‌ها هم عمل خواهم کرد. این مطلب اوّل در توضیح و تبیین آنچه به‌عنوان شعار سال - همدلی و همرزبانی میان دولت و ملّت - مطرح کردیم؛ همدل باشند، همدل نباشند، همدل نباشند و همکاری کنند و در کنار هم به سوی رفع مشکلات حرکت کنند.

عرض کردیم این وقتی به‌توقعیت پیدا میکند که فرصتهای بزرگی در اختیار است و چالشهای بزرگی را انسان انتظار میرد؛ امروز از همین طرف است. امروز، هم فرصتهای بسیار بزرگی داریم، هم چالشهایی در

پیش روی ما است که بایستی با این چالشها برخورد کنیم و با کمک این فرصتها، بر این چالشها به توفیق الهی پیروز بشویم. خب، امروز فرصتهای بزرگی داریم؛ یکی از بزرگ‌ترین فرصتهای ما مربوط میشود به نیروی انسانی کارآمد و مبتکر که در کشور ما بحمدالله بوفور و فراوانی، نیروی کارآمد و عمدتاً جوان و دارای ابتکار و روحیه وجود دارد.

یکی از بزرگ‌ترین فرصتهای ما همراهی مردم ما و جوانهای ما با نظام و هدفهای نظام و امام بزرگوار است. من به شما برادران و خواهران عزیز توجه میدهم که نگاه کنید در این راهپیمایی‌های روز قدس یا بیست‌ودوّم بهمن، عمده جوانها هستند؛ این جوانها همان جوانهایی هستند که شبانه‌روز به‌وسیله‌ی رسانه‌های صوتی و تصویری و اینترنتی، در زیر بمباران تخریب قرار دارند؛ غوغایی است در دنیا؛ در دنیای مجازی. در دنیای رسانه‌های صوتی و تصویری، صدا رسانه، و با یک اعتبار هزارها رسانه، در حال بمباران افکار جوانهای ما هستند؛ بعضی از آنها سعی میکنند جوانها را از دین برگردانند، بعضی سعی میکنند آنها را از نظام اسلامی منصرف کنند، بعضی سعی میکنند آنها را به ایجاد خبیث خود بگیرند، بعضی سعی میکنند آنها را به لنگاری و بیکارگی سوق بدهند؛ این بمباران به‌طور دائم بر روی سر جوانهای ما و به‌وسیله‌ی همین دستگاه‌ها و رسانه‌های صوتی و تصویری و اینترنتی

رهبر انقلاب در اجتماع پر شور حرم رضوی ^(ع) تبیین فرمودند

لغو تحریم‌ها پس از اجرای توافق خدعه آمریکایی است

تاکید بر همدلی دولت و ملت برای مقابله با تهدیدها و توطئه‌ها

*** امروز عرصه اقتصاد، به خاطر سیاست‌های خصمانه آمریکا، یک عرصه کارزار است، یک عرصه جنگ است. *****

*** امروز هر کسی بتواند به اقتصاد کشور کمک بکند، یک حرکت جهادی انجام داده است.**

کشور ما هست را - که این امتیّت، در منطقه‌ی غرب آسیا که ما در آن قرار داریم، بی‌نظیر است؛ بحمدالله امروز نه در شرق ما، نه در غرب ما، نه در شمال ما، نه در جنوب ما، در هیچ کشوری امنیتی مانند امنیتی که امروز بر کشور ما و ملّت ما حاکم است، وجود ندارد - به‌دست مردم از بین ببرند و مردم را وادار کنند به برهم زدن امنیّت؛ و حرکات اعتراضی را در کشور شروع کنند؛ دارند تحریک میکنند، دارند کار میکنند، دارند برنامه‌ریزی میکنند. این کاری است که با جدیّت و با شدّت به‌دنبال آن هستیم. خوب این یک شرایط مهم است، این یک چالش بزرگ است. وقتی یک چنین چالشی در کشور وجود دارد، همه‌ی نیروها باید در کنار هم قرار بگیرد، با هم کار کنند و مسئله‌ی اقتصاد را جدّی بگیرند.

*** من از همه دولت‌ها در دوران مسئولیت خودم حمایت کردم؛ از این دولت هم حمایت می‌کنم. هر جا هم لازم باشد تذکر می‌دهم؛ البته چک سفید امضا هم به کسی نمی‌دهم. نگاه می‌کنم به عملکرد‌ها و بر حسب عملکرد‌ها قضاوت می‌کنم.**

من چند نکته را در باب اقتصاد عرض میکنم. نکته اوّل این است که امروز عرصه‌ی اقتصاد، به‌خاطر سیاستهای خصمانه‌ی آمریکا، یک عرصه‌ی کارزار است، یک عرصه‌ی جنگ است، جنگی از نوع خاص. در این عرصه‌ی کارزار، هر کسی نتواند به نفع کشور تلاش کند، جهاد کرده است. امروز هر کسی نتواند به اقتصاد کشور کمک بکند، یک حرکت جهادی انجام داده است. این جهاد است؛ البته جهادی است که ابراز خودش را دارد، شیوه‌های مخصوص خود را دارد، باید این جهاد را همه با تدبیر مخصوص خود و سلاح مخصوص خود انجام بدهند. این نکته‌ی اوّل. نکته‌ی دوّم این است که در نگاه کلان به اقتصاد کشورمان دو جور نگاه وجود دارد. من خواهش میکنم بخصوص صاحب‌نظران و همچنین جوانان و عاّله‌ی مردم عزیزمان به این نکته توجه کنند که دو جور نگاه به رونق اقتصادی و پیشرفت اقتصاد وجود دارد؛ یک نگاه میگوید که ما پیشرفت اقتصاد را باید از ظرفیتهای درون کشور و درون مردم تأمین کنیم. ظرفیتهای بسیار زیادی در کشور وجود دارد که از این ظرفیتهای استفاده نشده است یا درست استفاده نشده است؛ از این ظرفیتهای استفاده کنیم؛ [یعنی] اقتصاد درون‌زا؛ اقتصادی که مایه‌ی خود و مادی‌ی خود را از درون کشور و از امکانات کشور و از توانایی‌های مردم خودمان به دست می‌آورد. این یک نگاه است که میگوید برای رونق اقتصادی نگاه کنیم به امکانات درونی کشور و استعداد‌ها را و ظرفیتهای را بشناسیم، آنها را بدرستی به کار بگیریم. این وقت اقتصاد رشد خواهد کرد، نمو خواهد کرد؛ این یک نگاه.

نگاه دوّم به اقتصاد کشور نگاه به پیشرفت اقتصاد با استفاده از کمک بیرون از مرزها است؛ میگوید سیاست خارجی‌مان را تغییر بدهیم تا اقتصاد ما درست‌شود، با فلان مستتکبر کنار بیاییم تا اقتصاد رونق پیدا کند، تحمیل قدرتهای مستتکبر را از بخشهای گوناگون و مسائل گوناگون بپذیریم تا اقتصادمان رونق پیدا کند؛ این هم نگاه دوّم است. امروز شرایط کشور به ما نشان داده است که این نگاه دوّم یک نگاه کاملاً غلط و عقیم و بی‌فایده است. همین تحریمهایی که امروز علیه ملّت ایران اعمال میشود، دلیل محکم و متقنی است بر غلط بودن این نگاه؛ یعنی شما وقتی که به امید قدرتهای خارجی نشستید تا آنها بیایند اقتصاد شما را رونق بدهند و با زیر بار آنها رفتن، اقتصاد را رونق بدهید، آنها به حدّ کم قانع نیستند. وقتی که شما نگاه میکنید به بیرون، مواجه میشوید با یک سیاستهای مثل کاهش قیمت نفت؛ ناگهان قدرتهای مستتکبر با همه‌ی اراده‌ی این منطقه‌ی خودشان متأسفانه به این نتیجه میرسند که قیمت نفت را به نصف و گاهی کمتر از نصف برسانند؛ شما مواجه میشوید با یک چنین مشکلی. وقتی نگاه به بیرون باشد، این است. وقتی شما نگاه به درون کردید، دیگر این‌جور نیست. امروز خارجی‌ها و رؤسای قدرتهای مستتکبر میخواهند همین نگاه دوّم را در مردم ما تقویت کنند. من پیام رئیس‌جمهور آمریکا را که به مناسبت عید نوروز خطاب به مردم ایران کرده است دیدم؛ او در این پیام میگوید که شما بایبید حرفهای ما را قبول نکنید؛ در واقع محتوا و محصول حرف او این است میگوید در مذاکرات هسته‌ای آن چیزی را که ما به شما دیکته میکنیم این را شما قبول نکنید تا در کشور کردیم و به‌وجود نیاورد؛ ما سرمایه به وجود بیاید، تا فعالیت اقتصادی در کشور شما راه یفتند؛ یعنی همین نگاه دوّم. این نگاه، نگاهی است که هرگز به نتیجه نخواهد رسید؛ باید نگاه کنیم به درون کشور، ظرفیتهای درونی بسیار است. این اقتصاد نگاه‌کننده‌ی که ما عنوان کردیم و کشور کردیم و خوشبختانه مورد قبول و استقبال همه‌ی صاحب‌نظران قرار گرفت - یعنی من حتی یک نفر از

صاحب‌نظران اقتصادی و اجتماعی را ندیدم که آنچه را به‌عنوان سیاست اقتصاد مقاومتی مطرح شده، او رد کند - ناظر به همین است؛ یعنی ناظر به امکانات درونی کشور. وقتی که اجازه میدهند که شما برای زمین خودت از بیرون آب بیاوری، باید چاه حفر کنی و از درون زمین خودت آب بیرون بیاوری تا محتاج آب آن همسایه‌ی بخیل نباشی؛ باید از درون خود استفاده کنیم و بتوانیم کارها را پیش ببریم. این هم نکته‌ی دوّم. نکته‌ی سوّم؛ نه در اقتصاد و نه در هیچ برنامه‌ی دیگری، بدون هدف‌گذاری نمیتسود حرکت کرد؛ باید هدف‌گذاری بشود. اگر در هر کاری بدون هدف‌گذاری مسئولان دولتی حرکت کنند و پیش بروند، کار به روزمره‌گی خواهد رسید؛ به نتیجه نمیرسد. هدف‌گذاری مشخص و ثابتی باید وجود داشته باشد که به‌سمت آن هدف، همه‌ی دستگاه‌ها را و همه‌ی امکانات را بسیج کنند. به نظر بنده آن چیزی که اسماّل و سالیهای بعد از این باید به‌عنوان هدف اقتصاد مورد توجه باشد، عبارت است از سرمایه‌گذاری بر روی تولید داخلی. همه‌ی تلاشها از سوی همه باید برای تقویت تولید داخلی بسیج بشود. از همه‌ی مسئولانی که در زمینه‌های اقتصادی فعالیت دارند و از همه‌ی آحاد مردم باید مطالبه بشود که به مسئله‌ی تقویت تولید داخلی کمک کنند.

البته راه‌هایی وجود دارد برای کمک که من بعضی را عرض میکنم. یکی از لازم‌ترین کارها این است که از نگاه‌های تولیدی متوسّط و

صفحه ۸
شنبه ۱۵ فروردین ۱۳۹۴
۱۴ جمادی الثانی ۱۴۳۶ - شماره ۲۵-۲۱

*** رفع تحریم‌ها جزو موضوعات مذاکره است، نه نتیجه‌ی مذاکرات؛ آن کسانی که دست‌اندرکار هستند، فرق این دو را بخوبی می‌فهمند. این یک خدعه‌ی آمریکایی است که می‌گویند قرارداد می‌بندیم، نگاه می‌کنیم به رفتار‌ها، بعد تحریم‌ها را برمی‌داریم!**

مذاکرات احتیاج دارند، آمریکا به مذاکرات هسته‌ای بسیار احتیاج دارد. این اختلافاتی هم که می‌بینید در بین آمریکایی‌ها هست، سناتورهای آمریکا یک‌جور، دولت آمریکا یک‌جور، این معنایش این نیست که اینها به این مذاکرات نیازمند نیستند؛ نه، آن جناح مقابل دولت، مایل است امتیازلی را که در این مذاکرات وجود دارد، به نام حریفش که حزب دموکرات است ثبت نشود؛ دنبال این هستند. به این مذاکرات احتیاج دارند و این مذاکرات را برای خودشان لازم میدانند اما ابراز استغنا میکنند. در همین پیام نوروزی رئیس‌جمهور آمریکا متأسفانه حرفهای غیر صادقانه‌ای وجود داشت. باینکه نسبت به ملّت ایران علی‌الظاهر اظهار دوستی میکنند اما انسان کاملاً و بروشی درمی‌یابد که این اظهارات صادقانه نیست. یکی از حرف‌ها این بود که در ایران کسانی هستند که با حل دیپلماتیک مسئله‌ی هسته‌ای موافقت ندارند؛ این را او میگوید. میگوید در ایران کسانی هستند که نمیخواهند مسئله‌ی هسته‌ای با مذاکرات دیپلماسی حل‌وفصل بشود؛ این دروغ است؛ در ایران هیچ‌کس نیست که نخواهد مسئله‌ی هسته‌ای حل بشود و با مذاکرات حل بشود. آنچه ملّت ایران نمیخواهند عبارت است از قبول تحمیل‌ها و زورگیری‌ای آمریکا؛ این را نمیخواهد. این ملّت ایران در مقابل آن مقاومت میکنند قبول زورگیری‌های طرف مقابل است. طرف مقابل میگوید بایبید مذاکره کنیم و شما حرفهای ما را موبه‌مو قبول کنید؛ این را میگوید. ملّت ایران در مقابل این ایستاده است و یقیناً نه مسئولین ما، نه هیئت مذاکره‌کننده و نه تشکّی سر این ملّت ایران، مطلقاً این را قبول نخواهد کرد.

پشتی دوّم در مورد مسائل هسته‌ای این است که این مذاکراتی که امروز در جریان است که با دولتهای اروپایی و با آمریکا مذاکره میکنند، مذاکره‌ی ما آمریکا صرفاً در قضیه‌ی هسته‌ای است و لایبر، این را همه بداندند. ما درباره‌ی مسائل منطقه‌ای با آمریکا مذاکراتی نمیکیم؛ هدفهای آمریکا در مسائل منطقه‌ای، درست نقطه‌ی مقابل هدفهای ما است. ما در منطقه امنیّت و آرامش میخواهیم، تسلّط ملّت‌ها را میخواهیم؛ سیاست آمریکا در منطقه ایجاد ناامنی است. شما به مصر نگاه کنید، به لیبی نگاه کنید، به سوریه نگاه کنید؛ دستگاه‌های استکباری و در رأس آنها آمریکا، درمقابل بیداری اسلامی‌ای که به‌وسیله‌ی ملّت‌ها به‌وجود آمد، یک ضّد حمله را شروع کردند که هنوز ادامه دارد و ملّت‌ها را در منطقه دارد بتدریج بدبخت میکند؛ هدف آنها این است؛ این درست نقطه‌ی مقابل هدفهای ما است. ما نه در مسائل منطقه‌ای، نه در مسائل داخلی و نه در مسئله‌ی تسلیحات، با آمریکا مطلقاً صحبت و مذاکراتی نداریم؛ مذاکره، صرفاً در قضیه‌ی هسته‌ای است و اینکه ما در موضوع هسته‌ای با روش دیپلماسی چگونه میتوانیم به نتیجه برسیم.

نکته‌ی سوّم؛ اینکه آمریکایی‌ها تکرار میکنند که «ما قرارداد با ایران میندیم، بعد نگاه میکنیم ببینیم اگر به قرارداد عمل کردند تحریم‌ها را برمی‌داریم» این حرف حرف غلط و غیر قابل قبولی است؛ این را ما قبول نداریم. رفع تحریم‌ها جزو موضوعات مذاکره است، نه نتیجه‌ی مذاکرات، آن کسانی که دست‌اندرکار هستند، فرق این دو را بخوبی میفهمند. این یک خدعه‌ی آمریکایی است که میگویند قرارداد میندیم، نگاه میکنیم به رفتار‌ها، بعد تحریم‌ها را برمی‌داریم؛ این‌جوری نیست؛ همین‌طور که مسئولین ما صریحاً گفته‌اند و رئیس‌جمهور محترم صریحاً گفت، رفع تحریم‌ها باید بدون هیچ فاصله‌ی در هنگام رسیدن به توافق انجام بگیرد، یعنی رفع تحریم جزء توافق است نه چیزی مرتبّ بر توافق.

یک نکته‌ی دیگر؛ آمریکایی‌ها تکرار میکنند که ایران بااستی در تصمیم‌هایی که میگیرد و چیزهایی که قبول میکند، بازگشت‌ناپذیری‌ای وجود داشته باشد؛ این را ما قبول نداریم. اگر چنانچه طرف مقابل نتواند به هر بهانه‌ای باز هم تحریم‌ها را علیه ملّت ایران برقرار کند، هیچ وجهی ندارد که هیئت مذاکره‌کننده‌ی ما بپذیرد و کاری انجام بدهد که این کار برگشت‌ناپذیر است؛ به‌هیچ‌وجه، این یک صنعت مرمی است، یک صنعت بومی است، متعلّق به مردم است. دانش آن، فناوری آن و مال مردم است، باید پیش برود؛ این پیشرفت جزء ذات هر صنعت و فناوری است. آنها بحث بمب اتم را پیش میکنند، خب خودشان هم میدانند که ما دنبال سلاح هسته‌ای نیستیم اما این را یک بهانه‌ای قرار داده‌اند برای فشار آوردن بر ملّت ایران. ما در این مذاکرات به همه‌ی تعهدات بین‌المللی پایبند بودیم، ما در این مذاکرات به تعهدات اخلاق سیاسی-اسلامی پایبند بودیم، ما نقض عهد نکردیم، ما دو جور حرف نزنیم، ما تلوّن به‌خرج ندادیم؛ نقطه‌ی مقابل و طرف مقابل با آمریکایی‌ها هستند، عهدشکنی کردند، تلوّن در آراء نشان دادند، تقلّب نشان دادند، رفتار آنها یک رفتاری است که برای ملّت ما مایه‌ی عبرت است؛ آن کسانی که هم در درون مجموعه‌ی روشنفکری کشور هنوز ملتفت نبودند که طرف مقابلشان - آمریکا - کیست، خوب است؛ این آزمون بزرگ بیرون خواهد آمد؛ و بفهمند با چه کسی مواجهند و آمریکا امروز در دنیا چه دارد انجام میدهد. این تهدیدهایی هم که میکنند بی‌اثر است؛ اینکه تهدید میکنند به تحریم بیشتر، اینکه در خلال حرف‌ها تهدید میکنند به تحرک نظامی، اینها تهدیدهایی است که ملّت ایران را نمی‌ترساند؛ نه ملّت ایران ایستاده است و آن‌ها‌الله با کمال تقویّت از این آزمون بزرگ بیرون خواهد آمد؛ البته توفیقات الهی میتواند ملّت ما را در این باره موفق کند. مسائل مهمّ دیگری هم وجود دارد که مجال طرح آنها الان نیست؛ مسلماً کارهای بزرگی برعهده‌ی ملّت و دولت ایران است؛ مسئله‌ی اتحاد اسلامی، مسئله‌ی کمک به ملّتهای مستضعف، گسترش نفوذ معنوی اسلام در منطقه که امروز پرچم آن دست ملّت ایران است، اینها کارهای بزرگی است که اگر چنانچه خدای متعال توفیقات خود را شامل حال ملّت عزیزانم بکند - که ان‌شاءالله خواهد کرد، به برکت دماهای شما، به برکت همت و تلاش شما و بخصوص جوانان - این کارهای بزرگ را ان‌شاءالله انجام خواهیم داد.

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

- سورده حج، بخشی از آیهی ۳۹: «...والبته خدا بر پیروزی آنان سوره توانا است»
- سورده حج، آیهی ۴۱: «همان کسانی که چون در زمین به آنان توانایی‌دهیم، نماز برپا میدارند و زکات میدهند و به کارهای پسندیده وامی‌دارند، و از کارهای ناپسند باز میدارند، و فرجام همه‌ی کار‌ها از آن خدا است»
- «...و یحضره الفقیه»، ج ۱، ص ۲۱۰: «نماز تقرّب هر پرهیزگار است»
- سورده توبه، بخشی از آیهی ۱۰۳: «إِذَا مَالُ آنَانَ صَدَقَہِا بَگیر ...»
- کافی، ج ۵، ص ۵۶: «با آن همه‌ی فرائض و واجبات برپا میشود»
- سورده نحل، بخشی از آیهی ۹۰: «درحقیقت خدا به دادگری و نیکوکاری و بخشش به خوشاوندان فرمان میدهد و از کارهای زشت و ناپسند و ستم باز میدارد...»
- سورده اعراف، بخشی از آیهی ۱۵۷: «... إھمان پیامبری که [آنان] را به کار پسندیده فرمان میدهد، و از کار ناپسند باز میدارد ...»
- کافی، ج ۴، ص ۵۷۰: «شهادت میدهم که نماز را با پا کردی و زکات را، پرداختی و امر به معروف و نهی از منکر کردی»
- سورده یوسف، بخشی از آیهی ۷۱: «و مردان و زنان ایمان، دوستان یکدیگرنند، که به کارهای پسندیده وامی‌دارند، و از کارهای ناپسند باز میدارند، و زکات میدهند...»
- بیانات در جمع زائران و مجاوران حرم رضوی در مشهد مقدّس (۱۳۸۶/۱/۱)
- شعار مرگ بر آمریکای حصار